

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δέκατο τμήμα)

της 19ης Δεκεμβρίου 2018*

«Προδικαστική παραπομπή – Κανονισμός (ΕΚ) 1083/2006 – Άρθρο 2, σημείο 4 – Έννοια του “δικαιούχου” – Άρθρο 80 – Απαγόρευση αφαιρέσεως ποσού ή παρακρατήσεως επί των καταβαλλόμενων ποσών – Άλλη ειδική επιβάρυνση ή άλλο τέλος ισοδύναμου αποτελέσματος – Έννοια – Υποτροφία συγχρηματοδοτούμενη από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο – Εξομοίωση με εισοδήματα από μισθωτή εργασία – Παρακράτηση έναντι οφειλομένου φόρου εισοδήματος προσ αυξημένη κατά τον πρόσθετο περιφερειακό φόρο και τον πρόσθετο δημοτικό φόρο»

Στην υπόθεση C-667/17,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Commissione tributaria provinciale di Cagliari (πρωτοβάθμιο επαρχιακό φορολογικό δικαστήριο Κάλιαρι, Ιταλία) με απόφαση της 10ης Ιουλίου 2017, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 24 Νοεμβρίου 2017, στο πλαίσιο της δίκης

Francesca Cadeddu

κατά

Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale di Cagliari,

Regione autonoma della Sardegna,

Regione autonoma della Sardegna – Agenzia regionale per il lavoro,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δέκατο τμήμα),

συγκείμενο από τους F. Biltgen, πρόεδρο του όγδοου τμήματος, προεδρεύοντα του δέκατου τμήματος (εισηγητή), E. Levits και M. Berger, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Szpunar

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- η F. Cadeddu, εκπροσωπούμενη από τους G. Dore, S. Garau και A. Vinci, avvocati,
- η Ιταλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την G. Palmieri, επικουρούμενη από τον A. Venturini, avvocato dello Stato,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

- η Τσεχική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους M. Smolek και J. Vlácil,
- η Ισπανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον S. Jiménez García,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους B.-R. Killmann και P. Arenas,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 2, σημείο 4, και του άρθρου 80 του κανονισμού (ΕΚ) 1083/2006 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2006, περί καθορισμού γενικών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και το Ταμείο Συνοχής και την κατάργησή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 (ΕΕ 2006, L 210, σ. 25).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ της Francesca Cadeddu, αφενός, και της Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale di Cagliari (φορολογική αρχή – διεύθυνση επαρχίας Κάλιαρι, Ιταλία) (στο εξής: φορολογική αρχή), της Regione autonoma della Sardegna (Αυτόνομη Περιφέρεια της Σαρδηνίας, Ιταλία) και της Regione autonoma della Sardegna – Agenzia regionale per il lavoro (Αυτόνομη Περιφέρεια της Σαρδηνίας – περιφερειακή επιθεώρηση εργασίας, Ιταλία), αφετέρου, σε σχέση με γενόμενες παρακρατήσεις επί του ποσού που χορηγήθηκε στην F. Cadeddu ως υποτροφία σπουδών.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

- 3 Κατά το άρθρο 2 του κανονισμού 1083/2006, με τίτλο «Ορισμοί»:

«Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, οι ακόλουθοι όροι λαμβάνουν την ακόλουθη σημασία:

[...]

- 3) “πράξη”: έργο ή ομάδα έργων που επιλέγονται από τη διαχειριστική αρχή του οικείου επιχειρησιακού προγράμματος ή με ευθύνη της σύμφωνα με κριτήρια που καθορίζονται από την επιτροπή παρακολούθησης και υλοποιούνται από έναν ή περισσότερους δικαιούχους προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι του άξονα προτεραιότητας με τον οποίο σχετίζονται,
- 4) “δικαιούχος”: δημόσιος ή ιδιωτικός οργανισμός, φορέας ή επιχείρηση, αρμόδιος για την έναρξη ή την έναρξη και υλοποίηση πράξεων. Στα πλαίσια των καθεστώτων ενίσχυσης δυνάμει του άρθρου 87 της συνθήκης [ΕΚ], οι δικαιούχοι είναι δημόσιες ή ιδιωτικές επιχειρήσεις που εκτελούν μεμονωμένο έργο και λαμβάνουν δημόσια ενίσχυση,

[...]».

- 4 Δυνάμει του άρθρου 80 του ίδιου κανονισμού, «[τ]α κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι υπεύθυνοι για τη διενέργεια των πληρωμών φορείς να διασφαλίζουν ότι οι δικαιούχοι εισπράττουν το συντομότερο δυνατόν και πλήρως το συνολικό ποσό της δημόσιας συνεισφοράς. Κανένα ποσό δεν αφαιρείται ούτε παρακρατείται, ούτε εισπράττεται οποιαδήποτε ειδική επιβάρυνση ή άλλο τέλος ισοδύναμου αποτελέσματος, το οποίο θα είχε ως αποτέλεσμα τη μείωση των ποσών αυτών για τους δικαιούχους».

Το ιταλικό δίκαιο

- 5 Το decreto del Presidente della Repubblica n. 917 – Approvazione del testo unico delle imposte sui redditi (προεδρικό διάταγμα αριθ. 917, περί εγκρίσεως της κωδικοποίησης της φορολογίας εισοδήματος), της 22ας Δεκεμβρίου 1986 (τακτικό συμπλήρωμα στην GURI αριθ. 302, της 31ης Δεκεμβρίου 1986), όπως ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της κύριας δίκης (στο εξής: TUIR), ορίζει στο άρθρο 50, παράγραφος 1, στοιχείο c, τα εξής:

«1. Εξομοιώνονται με εισόδημα από μισθωτή εργασία:

[...]

- c) τα ποσά που λαμβάνει κάθε πρόσωπο ως υποτροφία ή ως επίδομα, βραβείο ή επιδότηση για σπουδές ή επαγγελματική εκπαίδευση, εάν ο δικαιούχος δεν συνδέεται με σχέση μισθωτής εργασίας με τον χορηγό των εν λόγω ποσών·

[...]».

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

- 6 Η Direzione Generale dell'Assessorato del Lavoro, Formazione Professionale, Cooperazione e Sicurezza Sociale (γενική διεύθυνση επιθεώρησης εργασίας, επαγγελματικής κατάρτισης, συνεργασίας και κοινωνικής ασφάλισης του περιφερειακού υπουργείου, Ιταλία) επέλεξε, ως διαχειριστική αρχή για το επιχειρησιακό πρόγραμμα ενισχύσεως του συστήματος τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στη Σαρδηνία (Ιταλία), τη χρηματοδότηση του προγράμματος «Master and Back» το οποίο συνίστατο, μεταξύ άλλων, στη στήριξη φοιτητών του συστήματος μεταπτυχιακής εκπαίδευσης καθώς και ερευνητών.
- 7 Με απόφαση της 8ης Απριλίου 2011, η Αυτόνομη Περιφέρεια της Σαρδηνίας – περιφερειακή επιθεώρηση εργασίας χορήγησε στην προσφεύγουσα της κύριας δίκης υποτροφία σπουδών ύψους 69 818 ευρώ, συγχρηματοδοτούμενη από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (ΕΚΤ).
- 8 Κατά τον χρόνο χορηγήσεως της υποτροφίας αυτής, η Αυτόνομη Περιφέρεια της Σαρδηνίας – περιφερειακή επιθεώρηση εργασίας προέβη, για λογαριασμό της φορολογικής αρχής, σε παρακράτηση έναντι οφειλομένου φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων ύψους 19 481,29 ευρώ, προσαυξημένη κατά τον πρόσθετο περιφερειακό φόρο και τον πρόσθετο δημοτικό φόρο, οι οποίοι ανέρχονταν, αντιστοίχως, σε 859,28 ευρώ και σε 349 ευρώ.
- 9 Θεωρώντας ότι οι παρακρατήσεις αυτές αντιβαίνουν στο άρθρο 80 του κανονισμού 1083/2006, η προσφεύγουσα της κύριας δίκης ζήτησε την επιστροφή τους από τη φορολογική αρχή.
- 10 Με απόφαση της 6ης Απριλίου 2016, η φορολογική αρχή απέρριψε την αίτηση αυτή για τον λόγο, αφενός, ότι οι υποτροφίες πρέπει να εξομοιώνονται, συμφώνως προς το άρθρο 50, παράγραφος 1, στοιχείο c, του TUIR, με εισόδημα και, αφετέρου, ότι ο δικαιούμενος υποτροφίας δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως «δικαιούχος» της συγχρηματοδότησεως κατά την έννοια του άρθρου 80 του κανονισμού 1083/2006.

- 11 Με προσφυγή που άσκησε ενώπιον του Commissione tributaria provinciale di Cagliari (πρωτοβάθμιου επαρχιακού φορολογικού δικαστηρίου Κάλιαρι, Ιταλία) στις 30 Ιουνίου 2016, η προσφεύγουσα της κύριας δίκης ζήτησε την ακύρωση της αποφάσεως αυτής, επικαλούμενη κυρίως ότι η επίμαχη στην κύρια δίκη εθνική ρύθμιση, κατά την οποία οι υποτροφίες υπόκεινται στον φόρο εισοδήματος, αντιβαίνει στις διατάξεις του κανονισμού 1083/2006 οι οποίες απαγορεύουν οποιαδήποτε αφαίρεση ποσού ή παρακράτηση επί των ποσών που χορηγούνται στους δικαιούχους.
- 12 Το αιτούν δικαστήριο διερωτάται εάν η έννοια του «δικαιούχου», κατ' ορθήν ερμηνεία του άρθρου 2, σημείο 4, του κανονισμού 1083/2006, αφορά επίσης φυσικό πρόσωπο το οποίο δικαιούται υποτροφίας και εάν η έννοια της φράσεως «κανένα ποσό δεν αφαιρείται ούτε παρακρατείται» του άρθρου 80 του κανονισμού 1083/2006 καλύπτει τις παρακρατήσεις τις οποίες προβλέπουν οι εθνικές διατάξεις περί του φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων. Επισημαίνει ότι η ιταλική νομολογία δεν είναι ομόφωνη επί του ζητήματος αυτού, δεδομένου ότι ορισμένα ιταλικά δικαστήρια δέχονται ότι είναι νόμιμες οι παρακρατήσεις επί των ποσών που χρηματοδοτούνται από το ΕΚΤ, ενώ άλλα όχι.
- 13 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Commissione tributaria provinciale di Cagliari (πρωτοβάθμιου επαρχιακού φορολογικού δικαστηρίου Κάλιαρι) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Έχουν το άρθρο 80 του κανονισμού [1083/2006] και το άρθρο 2, σημείο 4, του ιδίου κανονισμού την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτά διάταξη όπως αυτή του άρθρου 50, παράγραφος 1, στοιχείο c, του [TUIR] κατά την οποία εξομοιώνονται με εισόδημα από μισθωτή εργασία “[...] τα ποσά που λαμβάνει κάθε πρόσωπο ως υποτροφία ή ως επίδομα, βραβείο ή επιδότηση για σπουδές ή επαγγελματική εκπαίδευση, εάν ο δικαιούχος δεν συνδέεται με σχέση μισθωτής εργασίας με τον χορηγό των εν λόγω ποσών”, τα οποία, ως εκ τούτου, υπόκεινται στη γενική φορολόγηση του εισοδήματος φυσικών προσώπων ακόμη και όταν η υποτροφία καταβάλλεται με κεφάλαια των ευρωπαϊκών διαρθρωτικών ταμείων;»

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

- 14 Με το προδικαστικό ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, εάν το άρθρο 80 του κανονισμού 1083/2006, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, σημείο 4, του κανονισμού αυτού, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αποκλείει εθνική φορολογική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, κατά την οποία υπόκεινται στο φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων τα ποσά που τους χορηγούνται ως υποτροφίες από τον δημόσιο φορέα που είναι αρμόδιος για την υλοποίηση του έργου που επελέγη από τη διαχειριστική αρχή του οικείου επιχειρησιακού προγράμματος κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 3, του εν λόγω κανονισμού, και χρηματοδοτήθηκε με κεφάλαια των ευρωπαϊκών διαρθρωτικών ταμείων.
- 15 Εισαγωγικώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, μολοντί η άμεση φορολογία εμπίπτει στην αρμοδιότητα των κρατών μελών, εντούτοις τα κράτη μέλη πρέπει να ασκούν την αρμοδιότητα αυτή τηρώντας το δίκαιο της Ένωσης (πρβλ. αποφάσεις της 7ης Σεπτεμβρίου 2004, Manninen, C-319/02, EU:C:2004:484, σκέψη 19, και της 25ης Οκτωβρίου 2007, Porto Antico di Genova, C-427/05, EU:C:2007:630, σκέψη 10).
- 16 Ειδικότερα, η εθνική ρύθμιση δεν πρέπει να εμποδίζει τη λειτουργία των μηχανισμών που θεσπίζονται στο πλαίσιο των διαρθρωτικών ταμείων, όπως προβλέπονται στον κανονισμό 1083/2006 (πρβλ. απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 2007, Porto Antico di Genova, C-427/05, EU:C:2007:630, σκέψη 10).
- 17 Συναφώς, το άρθρο 80 του κανονισμού 1083/2006 ορίζει ότι «[τ]α κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι υπεύθυνοι για τη διενέργεια των πληρωμών φορείς να διασφαλίζουν ότι οι δικαιούχοι εισπράττουν το συντομότερο δυνατόν και πλήρως το συνολικό ποσό της δημόσιας συνεισφοράς».

- 18 Απαγορεύοντας οποιαδήποτε επιβάρυνση επί του ποσού της χρηματοδοτικής συνεισφοράς της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το άρθρο 80 του κανονισμού 1083/2006 απλώς υπενθυμίζει τον κανόνα της πληρωμής στο ακέραιο των χρηματοδοτικών ενισχύσεων της Ένωσης, ο οποίος προβλεπόταν ήδη και σε άλλα νομοθετήματα και δη στο άρθρο 21, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 4253/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, για τις διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88 όσον αφορά τον συντονισμό των παρεμβάσεων των διαφόρων διαρθρωτικών ταμείων μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των λοιπών υφιστάμενων χρηματοδοτικών οργάνων (ΕΕ 1988, L 374, σ. 1) όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2082/93 του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1993 (ΕΕ 1993, L 193, σ. 20).
- 19 Όσον αφορά τη διάταξη αυτή, κατά την οποία «[ο]ι πληρωμές πρέπει να γίνονται στους τελικούς δικαιούχους χωρίς καμία έκπτωση ή κράτηση που ενδέχεται να μειώσει το ύψος της ενίσχυσης που δικαιούνται», το Δικαστήριο έχει διευκρινίσει ότι η απαγόρευση αυτή των μειώσεων δεν πρέπει να ερμηνεύεται κατά τρόπον καθαρά τυπικό και ότι πρέπει οπωσδήποτε να καλύπτει όλες τις επιβαρύνσεις που συνδέονται άμεσα και αναπόσπαστα με τα καταβαλλόμενα ποσά (πρβλ. αποφάσεις της 5ης Οκτωβρίου 2006, Επιτροπή κατά Πορτογαλίας, C-84/04, EU:C:2006:640, σκέψη 35, και της 25ης Οκτωβρίου 2007, Porto Antico di Genova, C-427/05, EU:C:2007:630, σκέψη 13).
- 20 Αντιθέτως, επιβάρυνση που είναι ανεξάρτητη από την ύπαρξη των ενισχύσεων της Ένωσης και η οποία δεν συνδέεται ειδικώς με τα χορηγούμενα ποσά, αλλά εφαρμόζεται αδιακρίτως στο σύνολο των εισοδημάτων του τελικού δικαιούχου, δεν εμποδίζει τη λειτουργία των μηχανισμών που θεσπίζει το δίκαιο της Ένωσης, μολοντί έχει ως αποτέλεσμα τη μείωση του ποσού των ενισχύσεων της Ένωσης (πρβλ. απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 2007, Porto Antico di Genova, C-427/05, EU:C:2007:630, σκέψεις 16 και 18).
- 21 Δεδομένου ότι τα διάφορα μέτρα στηρίξεως έχουν ως κοινό χαρακτηριστικό τη χρηματοδότησή τους από τον προϋπολογισμό της Ένωσης και ότι οι κανόνες πληρωμής που ισχύουν για τα μέτρα αυτά πρέπει να ερμηνεύονται με τον ίδιο τρόπο (πρβλ. απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 2006, Επιτροπή κατά Πορτογαλίας, C-84/04, EU:C:2006:640, σκέψη 32), η νομολογία του Δικαστηρίου επί της πληρωμής στο ακέραιο των χρηματοδοτικών συνδρομών υπό το πρίσμα του άρθρου 21, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 4253/88, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2082/93, εξακολουθεί να εφαρμόζεται όσον αφορά το άρθρο 80 του κανονισμού 1083/2006.
- 22 Εντούτοις, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι ιδιαιτερότητες των διαφόρων μηχανισμών. Συγκεκριμένα, εν αντιθέσει προς άλλες κανονιστικές πράξεις στις οποίες, με τη χρήση των όρων «τελικός δικαιούχος», γίνεται αναφορά στο πρόσωπο, φυσικό ή νομικό, που είναι αποδέκτης των χορηγούμενων ποσών, στο άρθρο 2, σημείο 4, του κανονισμού 1083/2006 ο «δικαιούχος» ορίζεται ρητώς ως ο «δημόσιος ή ιδιωτικός οργανισμός, φορέας ή επιχείρηση, αρμόδιος για την έναρξη ή την έναρξη και υλοποίηση πράξεων».
- 23 Κατά το άρθρο 2, σημείο 3, του ίδιου κανονισμού, ο όρος «πράξη» ορίζεται ως το «έργο ή ομάδα έργων που επιλέγονται από τη διαχειριστική αρχή του οικείου επιχειρησιακού προγράμματος [...] και υλοποιούνται από έναν ή περισσότερους δικαιούχους προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι του άξονα προτεραιότητας με τον οποίο σχετίζονται».
- 24 Ως εκ τούτου, η πληρωμή στο ακέραιο των ενισχύσεων την οποία προβλέπει το άρθρο 80 του κανονισμού 1083/2006 αφορά αυτήν που πραγματοποιείται στους δημόσιους ή ιδιωτικούς οργανισμούς, φορείς ή επιχειρήσεις που είναι αρμόδιοι για την έναρξη ή την έναρξη και υλοποίηση των έργων τα οποία έχει επιλέξει η διαχειριστική αρχή του οικείου επιχειρησιακού προγράμματος προκειμένου να επιτευχθούν οι σκοποί του συγκεκριμένου άξονα προτεραιότητας.
- 25 Εν προκειμένω, από τη δικογραφία που υποβλήθηκε στο Δικαστήριο προκύπτει ότι η διαχειριστική αρχή επέλεξε, στο πλαίσιο του επιχειρησιακού προγράμματος για την ενίσχυση του συστήματος της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στη Σαρδηνία, το έργο «Master and Back», που συνίστατο στη χορήγηση

υποτροφιών σε μεταπτυχιακούς φοιτητές και σε ερευνητές, αρμόδια δε για τη σχετική επιλογή ήταν η Αυτόνομη Περιφέρεια της Σαρδηνίας – περιφερειακή επιθεώρηση εργασίας, στο πλαίσιο της υλοποίησής του εν λόγω έργου.

- 26 Συνεπώς, η προσφεύγουσα της κύριας δίκης, η οποία ήταν εντούτοις η αποδέκτρια των ποσών που χορηγήθηκαν στο πλαίσιο του έργου το οποίο επελέγη και συγχρηματοδοτήθηκε από το ΕΚΤ, δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως «δικαιούχος» κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 4, του κανονισμού 1083/2006, δεδομένου ότι η ιδιότητα αυτή ανήκει στην Αυτόνομη Περιφέρεια της Σαρδηνίας – περιφερειακή επιθεώρηση εργασίας. Επομένως, η αρχή της πληρωμής στο ακέραιο των ποσών που χορηγούνται από τον προϋπολογισμό της Ένωσης, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 80 του κανονισμού 1083/2006, εφαρμόζεται σε αυτήν την τελευταία.
- 27 Βάσει των ανωτέρω, στο υποβληθέν προδικαστικό ερώτημα προσήκει η απάντηση ότι το άρθρο 80 του κανονισμού 1083/2006, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, σημείο 4, του κανονισμού αυτού, έχει την έννοια ότι δεν αποκλείει εθνική φορολογική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, κατά την οποία υπόκεινται στον φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων τα ποσά που τους χορηγούνται ως υποτροφίες από τον δημόσιο φορέα που είναι αρμόδιος για την υλοποίηση του έργου το οποίο επελέγη από τη διαχειριστική αρχή του οικείου επιχειρησιακού προγράμματος, κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 3, του εν λόγω κανονισμού, και χρηματοδοτήθηκε με κεφάλαια των ευρωπαϊκών διαρθρωτικών ταμείων.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 28 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπόμπυτος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (δέκατο τμήμα) αποφαινεται:

Το άρθρο 80 του κανονισμού (ΕΚ) 1083/2006 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2006, περί καθορισμού γενικών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και το Ταμείο Συνοχής και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, σημείο 4, του κανονισμού αυτού, έχει την έννοια ότι δεν αποκλείει εθνική φορολογική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, κατά την οποία υπόκεινται στον φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων τα ποσά που τους χορηγούνται ως υποτροφίες από τον δημόσιο φορέα που είναι αρμόδιος για την υλοποίηση του έργου το οποίο επελέγη από τη διαχειριστική αρχή του οικείου επιχειρησιακού προγράμματος, κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 3, του εν λόγω κανονισμού, και χρηματοδοτήθηκε με κεφάλαια των ευρωπαϊκών διαρθρωτικών ταμείων.

(υπογραφές)